

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXVII. Ulcera, vulnera, Herniae, & apostemata curata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

C A P V T XXVII.

Ulcera, vulnera, Herniæ, & apoſtemata Divæ Lindenſis auxilio curata.

Multa ſimul expedienda hîc ſunt; non tam, quòd ea vel ad ſpeciem cognata ſibi ſint, quàm, quod rem admodum vaſtam, in pauca contrahere ſit neceſſe.

I.

Nobilis vir brachium ſclopo periculoſè traje-
ctus, Divæ Lindenſis ope periculum
evadit.

Antonio Duczymiński, ex illuſtri Duczyminio-
rum in Maſovia genere, nomen erat, & pares gene-
ri, tum ab hereditate, tum à Regia liberalitate fun-
di atque prædia. Tantæ fortunæ, valetudo haud re-
ſpondebat, brachio plumbeâ glande trajecto, ma-
gnopere labefactata. Periculum, quod etjam vitæ
imminebat, vix evaſiſſet, niſi Lindam factò peregri-
nationis voto, confugiſſet, inde certum juxta ac ſu-
bitum lethali jam vulnere auxilium. Ille verò jam
probè ſanus, Anno MDCXLIV. ad VI. Cal. April.
Lindam venit, & voto ſolutus eſt.

II.

Mulier fædo & incurabili apoſtemate laborans,
Lindam per ſomnum monita inviſit,
& ſanatur.

Branſcium ſive Branſkum civitas eſt, in ea Regni
Poloniæ provincia, quam Podlachiam vocant, me-
moranda

memoranda inter primas, quadraginta propè leticia à Linda Mariana sejuncta. Degebat inter cives Stephanus; cuius uxor pedem fædò apostemate habebat graviter affectum, cui siue curando, siue potius dolori utcunque leniendo, suasu consilioquè amicorum, arboris tiliæ folia admovebat, nihil interim de vera Deiparæ Tilia, seu Linda Mariana, ab ullo mortali-um edocta; cuius ne quidem nomen fando unquam audierat. Verùm illa Tiliæ folia, vulneri admota, tantùm abest, ut profuerint, ut etiam vulnus indies latius inde patefceret, & caro fædum in modum putresceret. Sollicita quocirca de tanto periculo mulie-ri, ac de remedio propè desperanti, spectandâ se per somnum offert Marrona gravis, formâ & vultu, quàm mortalium conditio ferat, plurimum augustiore: & tu verò, inquit, folia tiliæ ita vulneri appone, ut te potius ad ipsum Tiliæ templum conferas. Ex-perfecta amicis somnium enarrat, & quod tandem, aut, ubi illud tiliæ sit templum, interrogat? Aderant nonnulli, qui siue sacram, siue, qualis quotannis messe instante fit, profanam in Prussia peregrinatio-nem aliquando obierant, & de Linda Mariana (qua Polonis sacra tilia vulgò dicitur) partim auditione, partim experienciâ ipsâ teste plurima didicerant, quæquè didicissent, coram disertis verbis explica-bant. Mulier ad eam narrationem, sacro quasi cæstro permota, visendæ quàm primum Lindæ Marianæ vorum nuncupat; & uti monita in somnis erat, Ti-liæ folia vulneri, majore quàm unquam fiduciâ ap-plicat. Continuo vulnus per sese coire, & sanari; adeoque cicatrice obduci: ut paullo post, tam lon-
gum

gum iter, comitante ultro marito, non fit verita ingredi sanitate in horas augefcente, & cum ad ipsum Lindæ facellum venisset, omnino perfectâ. Quæ omnia, quemadmodum retulimus, tum ipsa mulier, tum ejus maritus, sanctè juxta ac constanter testati sunt, evenisse Calendis Junii Anni MDCLI.

III.

Fædum & incurabile ulcus, in peregrinatione ex voto Lindam suscepta, apertum & curatum.

Sub eadem fere tempora, ex eadem Podlachia seu Subsilvania provincia, adfuit Sophia Virgo Matthæi Armentowski filia, & voto, quo se Divæ Lindensi obstrinxerat, soluta est. Vt se porrò obstringeret ac peregrinationem tam longinquam susciperet, ulcus insanabile adegit. Faciem illud, os inter & nares infederat, & ad justû pruni, ut vocant, Hungarici, magnitudinem excreverat, non minorem spectantibus horrorem, quàm pudorem Virgini doloremq; incutiens. Medicorum aliquot industriam laboremq; omnè malû illud lassaverat atq; eluserat; à quibus medicamentorû plurimum, sanitatis nihil afferri potuit; cum neq; corrosivis ut vocant, rumpi neq; emollientibus ad profundendam saniæ aperiri posset; dolorq; adeo in momenta intenderetur, ut & aures & caput Virginis prorsum occuparet. Vnicû cælestis Reginæ, ad cujus Lindâ, suo aliorumq; consilio peregrinatione voverat, salutare fuit præsidium. Vix enim promissa aggressa erat peregrinatione, atq; iter ingressa,

cum

cum ultro ruptum est ulcus & sanie ubertim profusa, sensim curatum, quemadmodum præter ceteros, qui tum Lindæ aderant, spectavit, & quæ hic recensuimus, coram audivit admodum R. D. Mattheus Behm Collegiæ Gutsyadiensis Ecclesiæ Canonicus & Decanus.

IV.

Voto Lindensi Deiparæ facto, fistula pedis sanata.

Quod Lucillus Synicensis Ecclesiæ in Africa Episcopus, teste S. Augustino (a) consecutus est beneficium, dum gloriosi Protomartyris Stephani sacra gestaret Lipsana; idem consecuta est, nuncupato Lindam voto, Catharina Virgo, in Schœnwald, Allensteinensis Colonia, Paraciz quæ Klebergenis pago, Ambrosii coloni filia. Illi *fistula*, ut ait S. Augustinus, *cujus molestiâ jam diu laboraverat, & familiarissimi medici qui eam secaret, opperiebatur manus, illius piæ sarcinæ vestitione repente sanata est*: huic itidem fistula, in suscepto de Lindensi peregrinatione voto est sanata, quæ sicut pedem totumque corpus non molestiâ duntaxat, verum & dolore ac periculo ingenti afficiebat, ita curari nullâ mortalium ope posse videbatur, quemadmodum Catharina tum admodum Reverendo Dom. Parocho, tum R. P. Rectori Resselien-si; qui rem hanc literis brevissimè consignavit, coram facta est, 2. Julii 1652.

(a) 22. civit. 8.

V.

Puer ab Hernia liberatus.

Anno MDCLIII ad xv. Calend. Julias, annuam, pro more peregrinationem Martinus Kraus expedi- vit. Pro more, inquam, ſuo; quia inde jam à puero, quorannis eam proſequitur, tum voto matris ſuæ, tum Deiparæ Virginis beneficio æternum obtri- ctus. Biſteini is natus, & paulò poſt diuæ Lindenſi à matre devotus erat. Devovendi cauſam matri, hernia parvuli filii dedit: niſi enim malo filii, initio ſtatim occuſſet, actum de filii valetudine in omnem vi- tam erat. Quì autem, malo remedia humana omnia ſuperante occurreret? Ad eam ſibi ſcilicet recurren- dum cenſuit, quæ ſupplicibus neque ſolet, neque fere poteſt quidquam negare. Divæ quapropter Lindenſi filium offert, & quoad vixerit, Lindenſe quorannis lactarium ſpondet piè aditurum. Maternæ depreca- tionis ſinis, initium partæ filio ſalutis fuit. Ab eo tem- pore, Martinus nunquam eo morbo tentatus; nun- quam ſervatrici ſuæ gratias agere, & Lindenſem pe- regrinationem frequentare deſtitit.

CAPUT XXVIII.

Hydrops, aut pravus membrorum tumor per Deiparam Lia- denſem curatus.

Vulneribus ulceribusque tumorem ſubnectimus, & tumori conjungimus Hydropem; quia cum tumor vel in illa tandem erumpat, vel in hunc deſi- nat, utriſque agnatus quodammodo affinisque eſt.

Kk

I. Hy-